

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu a JUDr. Violy Takáčovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobcu **O. s.r.o., K., V.**, proti žalovanej **Sociálnej poisťovni - ústredie v Bratislave**, Ulica 29. augusta č. 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 20. mája 2004, č. X., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 18. apríla 2007, č.k. 3Sp/6/2004-70, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 18. apríla 2007, č.k. 3 Sp/6/2004-70, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil rozhodnutie žalovanej, označené v záhlaví tohto rozsudku a rozhodnutie pobočky žalovanej Košice č. X. z 29. septembra 2003, vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie z dôvodov § 250j ods. 2 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku /ďalej len „OSP/.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalovaná preskúmaným rozhodnutím zamietla odvolanie a potvrdila rozhodnutie pobočky, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť penále poisťné na nemocenské poistenie a dôchodkové poistenie s poukazom na § 10 ods. 1 písm. d/ v spojení s ustanovením § 21 ods. 1 a § 30 zákona

č. 274/1994 Z.z. o Sociálnej poisťovni v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o Sociálnej poisťovni“) v sume 1 425 Sk, za nezaplatenie poistného, ktorého sa dopustil V., s.r.o. K. v kontrolovanom období od 18. októbra 2001 do 30. novembra 2001. Žalovaná bola toho názoru, že záväzok na úhradu dlžného poistného prešiel z predávajúceho V.s.r.o. K. na žalobcu ako kupujúceho v súlade s § 477 zákona č. 513/1991 Zb. (ďalej len „Obchodný zákonník“) na základe zmluvy z 30. apríla 2003, ku dňu predaja časti podniku - divízny závod M.

Krajský súd dospel k záveru, že povinnosť uhradiť poistné neprešla na žalobcu ako kupujúceho. Obchodný zákonník je normou súkromného práva a upravuje právne vzťahy súkromno-právnej povahy. Zákon o Sociálnej poisťovni a zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) sú normami verejného práva. Z týchto právnych predpisov nie je možné vyvodiť, že by na základe zmluvy o predaji podniku prechádzali zákonné povinnosti verejno-právnej povahy z predávajúceho na kupujúceho, pretože odvod poistného vrátane vyrubených nedoplatkov nie sú záväzkom, ktorý slúži na prevádzkovanie podniku, resp. jeho časti, ale ide o zákonnú povinnosť zamestnávateľa platiť poistné, ktorá je výlučne verejno-právnej povahy. Krajský súd sa stotožnil s právnym názorom žalobcu, že nedoplatok na poistnom nemohol byť predmetom predaja časti podniku vzhľadom na to, že nesúvisí s podnikaním, ktorého obsah je vymedzený v § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka. Prechod záväzku by bolo možné pripustiť iba v tom prípade, ak by bolo o ňom rozhodnutím, ktoré by bolo právoplatné a vykonateľné dňom prechodu podniku na kupujúceho rozhodnuté a tento záväzok by bol výslovne uvedený v zmluve o predaji.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že žalobca /V. O. s.r.o./ ako kupujúci sa zaviazal na základe Zmluvy o predaji časti podniku z 30. apríla 2003 uzavretej v zmysle § 476 a nasledujúcich Obchodného zákonníka prevziať záväzky predávajúceho – V., spol. s r.o. Košice, prevádzkujúceho časť podniku Divízny závod M., súvisiace s podnikom a zaplatiť kúpnu cenu. Práva a záväzky kupujúceho sú špecifikované v článkoch I,II a III tejto zmluvy. Podľa názoru žalovanej z § 476 Obchodného zákonníka vyplýva, že kupujúci sa v zmluve o predaji podniku zaviazal prevziať záväzky predávajúceho súvisiace s podnikom a zaplatiť kúpnu cenu. Nezaviazal sa teda prevziať iba záväzky súvisiace s prevádzkovaním podniku. Žalovaná poukázala na to, že uvedené zákonné ustanovenie ani nekonkretizuje, že na

kupujúceho neprechádzajú práva a povinnosti vzniknuté na základe právnych noriem verejného práva. Uviedla, že z § 480 Obchodného zákonníka vyplýva, že práva a povinnosti z pracovnoprávnych vzťahov k zamestnancom podniku prechádzajú z predávajúceho na kupujúceho a za takýto treba kvalifikovať aj prechod práv a povinností týkajúci sa sociálneho zabezpečenia zamestnancov podniku, upravené v Zákonníku práce. Podľa právneho názoru žalovanej na kupujúceho záväzok doplatiť za predávajúceho poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie, ako aj penále, v súvislosti s úhradou dlžnej sumy poistného na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie v zmysle § 19 ods. 1 zákona o Sociálnej poisťovni a záväzky súvisiace s úhradou penále v zmysle § 27 ods. 1 zákona o Sociálnej poisťovni, vzniknuté do účinnosti zmluvy o predaji časti podniku prešli zmluvou o predaji časti podniku na kupujúceho, t.j. na žalobcu. Žalovaná preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že krajský súd na základe doloženej dokumentácie objektívne a správne vyhodnotil skutkový stav a rozhodol v súlade s platnými právnymi predpismi. Poukázal na skutočnosť, že pri predaji časti podniku v plnom rozsahu prevzal záväzky, ktoré sa viažu k časti podniku, ako k majetkovej hodnote, vymedzenej v súlade s § 476 Obchodného zákonníka, čo vyplýva aj z článku II Zmluvy o predaji časti podniku z 30. apríla 2003. Zotrval na právnom názore, že žiadnym právnym úkonom neprevzal záväzky nad zákonom vymedzený rámec, ktoré neslúžili prevádzkovaniu podniku. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 246c OSP v spojení s § 10 ods. 2 zákona preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle § 246c v spojení s §§ 211 a nasl. OSP a dospel k názoru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

Z obsahu súdneho spisu a z administratívnych spisov vyplýva, že žalovaný riadne zistil skutočný stav veci. Pred rozhodnutím vo veci bolo však potrebné posúdiť, či zmluvou o predaji časti podniku mohol prejsť na kupujúceho záväzok doplatiť poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie, ako aj penále z jeho nezaplatenia a či takýto záväzok na neho skutočne aj prešiel.

Podľa § 10 ods. 1 písm. b) zákona o Sociálnej poisťovni (v znení platnom v období, za ktoré pobočka Sociálnej poisťovne uplatňovala nárok na úhradu poistného na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie /§ 15 citovaného zákona/ pobočka vyberá a vymáha poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie, poplatok za nesplnenie oznamovacej povinnosti, penále a pokuty, a to od platiteľa poistného /§ 14 citovaného zákona/, ktorým bol predávajúci /V. spol. s r.o. K./.

Uvedená povinnosť platiť poistné je bez akýchkoľvek pochybností povinnosťou verejnoprávnou, lebo vzniká platiteľovi poistného len na základe skutočností ustanovených zákonom o Sociálnom poistení. Tento zákon totiž presne vymedzuje, subjekt, ktorý je nositeľom „poistných“ povinností a dokedy takéto postavenie má. Okrem iného upravuje aj podmienky, za ktorých môže dôjsť k postúpeniu pohľadávky na poistnom /§ 33a zákona o Sociálnej poisťovni/ či jej odpísaniu /§ 33b zákona o Sociálnej poisťovni/ a aký je vzťah platiteľa poistného voči Sociálnej poisťovni, ktorá rozhoduje o jeho právach a povinnostiach.

Zmluva o predaji podniku je záväzkovým vzťahom súkromnoprávnej povahy, v ktorom majú obidva subjekty /predávajúci a kupujúci/ rovnoprávne postavenie. Na jej základe prechádzajú záväzky vzniknuté len zo záväzkových vzťahov bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú obchodnú povahu; neprechádzajú však záväzky verejnoprávnej povahy, ako je platenie daní či poistného a pod.

To má za následok, že majetkové prevody uskutočnené podľa Obchodného zákonníka /§ 476 a § 477 Obchodného zákonníka/ nemôžu mať vplyv na plnenie poistných povinností pôvodného platiteľa poistného na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie.

Nepochybil preto krajský súd, keď dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovanej je v rozpore so zákonom, lebo nedošlo k prevodu či prenosu povinnosti doplatiť poistné a penále na kupujúceho, t.j. na žalobcu. Námietky žalovanej uvedené v jej odvolaní sú preto skutkovo i právne bezvýznamné pre rozhodnutie v preskúmvanej veci.

Odvolací súd nezistil dôvod, pre ktorý by bolo možné spochybniť správnosť napadnutého rozsudku, preto ho podľa § 219 OSP v spojení s § 250s OSP potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom odvolací súd nepriznal, lebo o ich náhradu nežiadali, resp. nevzniklo na ich náhradu právo.

Odvolací súd ešte uvádza, že 15. marca 2005 (teda v priebehu konania) došlo k zmene obchodného mena žalobcu z „V. O. s.r.o.“ na „O. s.r.o.“, čo odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 25.septembra 2008

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mária Kráľová